

Transfuzie geto - dacă

Adina Speranta

Sublima liniște a nopții s-a infiltrat neînțeleasă,
respiră și inspiră gândul, și sufletul îmi e acasă,
acolo unde mor copacii pe brazda neagră de durere,
acolo unde plâng străbunii că noi nimic nu știm a cere
și toată avuția strânsă în cușma unui neam de DAC
s-a spulberat în patru vânturi și suntem azi, popor sărac!
N-avem pământul unde plânge și am rămas străini și goi
când gheata altuia ne frânge gâtul plecat, fără război,
supuși dușmanului din umbră, mușcăm din frați și din surori,
ne-am părăsit demult părinții, închiși în case-închisori,
ne vindem, dar n-avem valoare, am devenit carne de tun,
slujim inconștienți masacrul dictat de-un dirijor nebun
și am uitat să fim ACASĂ, și am uitat copii pe străzi...
ne doare limba românească, ne-am împărțit în mii de prăzi
prin toate colțurile lumii unde-ngrășăm pământ străin
cu sânge și sudoare rece de geto-daci! Și uite, vin
în toată nebunia surdă, aceste nopți justificate
de liniștea în care doarme o pandemie de păcate.

adina v.

12.04.2020